

fer i Presjeloven fra gammel Tid, som vare komne til Stede, da Sindene ikke saaledes vare baaete op imod hinanden som nu, tror jeg, at Meget af det Onde, der er kommet til at leve iblandt os kunde have været forhindrede. Dette er min oprigtige Mening, og jeg tror, at Lovgivningen kunde have sat saadanne Grændser herfor, naar Bestemmelserne vare komne ind i Tide, at det vilde have havt Indflydelse paa, hvorledes Tilstanden er blandt os i dette Dieblif. Det er det, jeg mener, naar jeg beklager, at disse Bestemmelser, jeg her taler om, ikke have en ældre Dato. — Hvad selve det foreliggende Forslag angaar, sagde et æret Medlem, jeg tror det var det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), at Ingen var optraadt som Forsvarer for Regjeringens Forslag om Tillæg til Grundloven. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem og Andre, som maatte mene det Samme, hvad Grund der var til at gaa ind paa dette Forslags Enkeltheder, naar der fra de Herrer's Side er udtalt den Dødsdom over det, at Forhandlingen derom skal standse med denne Behandling. Det vilde jo ikke føre til det Mindste. Tværtimod, det Rigtigste er, naar de Herrer have udtalt den Dødsdom over Sagen, at unblade at komme ind paa Enkeltheder for Intet at foregribe for Fremtiden. Jeg anser det for at være rigtig handlet af Regjeringen, at den har gjort Begyndelsen med at forelægge et saadant Forslag, for dog at gjøre det klart, at det i Virkeligheden — det kan dog Ingen bestride — er en Grundlovskamp, vi føre blandt os. Lad Nogle have den Mening, at Striden kun dreier sig om Grundlovens rette Forstaaelse, og Andre, at det gaar endnu videre, herom skal jeg ikke udtale mig, men sikkert er det, at vi her ere uenige om det Allervæsentligste. Nu er der efter min Opfattelse to Sider ved vor Grundlov, som ere mangelfulde. Den ene er den, som der er sigtet paa ved dette Forslag fra Regjeringens Side, nemlig at den mangler Midler til en Udvælgning af saadanne Uoverensstemmelser som dem, der nu gjentagne Gange ere opstaaede hos os. Det er dette Forhold, som baade Regjeringens Forslag og de, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og Aalborg Amts 2den Valgkreds (Snel), røre ved. Det forekommer mig ogsaa, at den Erkjendelse breder sig mere og mere, at dette er en virkelig Mangel, og derfor maa det ogsaa anses for at være rigtig, at man gjør Noget for at søge denne Mangel hæbet. Jeg skal imidlertid tillade mig som min personlige Opfattelse at udtale,

at jeg tror ogsaa, der hefter en anden Mangel ved Grundloven. Jeg tror, at saaledes som Valgene til Folkethinget foregaa, føre de ikke til et Udfald, der giver et tro og afsluttet Udtryk for den sande Stemning i hele Befolkningen, men at de føre til en Afgjørelse, som er ensidig, til Udfald, som ere ensidige, og dette fører igjen til de ensidige Afgjørelser her. Derjom det kunde lykkes os at gennemføre en saadan Ordning af Valgforholdene her i Landet, at vi derigjennem kunde fremstaae et virkelig tro Udtryk for den sande Mening her i Landet, tror jeg, at der vilde være ganske overordentlig vundet derved, og efter min Opfattelse vilde vi derigjennem komme til at lade den almindelige Valgret i en ganske anden Grad komme til sin Ret, end den kommer ved de Afgjørelser, der finde Sted nu. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette ved at give nogle Antydninger af Enkeltheder; thi det tror jeg heller ikke er rigtigt nu, men en Kjendsgjerning er det, at det Procentantal af Høire, som har været ude ved Valgene, og det Procentantal, som Høire møder med her i Thinget, staar ikke i noget korrekt Forhold til hinanden. Jeg tror endvidere — noget Vignende har jeg udtalt tidligere — at det Arbeiderparti, som har dannet sig her i Landet, kommer heller ikke til sin Ret ved det Udfald, Valgene have faaet. Ganske vist har der vist sig væsentlig Fremgang ved det sidste Valg her i Hovedstaden, og de Herrer betragte det vel som givet, at de kunne opretholde det Resultat, som de den Gang naaede til, men det kan dog ogsaa tænkes, at det ikke kan opretholdes, og i saa Tilfælde vilde jo hele det store Parti, som man dog maa tage Hensyn til, atter være sat udenfor dette Thing, og saa kunde igjen Partiets Førere ikke mere her gjøre deres Mening gjældende. Hvis derimod Afgjørelsen laa hos alle store Grupper i Befolkningen, og man kom til det Resultat, at de ved Valgene alle vare repræsenterede, saa var der gjort Noget, som gav ganske anderledes Betryggelse ved Forhandlingerne i den lovgivende Forsamling end den, der nu er til Stede ved de Afgjørelser, som vi ere komne til i de senere Aar. Det maa erkjendes af de Herrer, at hvad jeg her har udtalt, er ikke forment i nogen Enkelthed, jeg har kun sagt det, fordi jeg tror, at Tidspunktet er til at antyde, hvad det er for Mangler, der er ved Tilstanden, saaledes som den er. — Jeg vil nu til Slutning sige til de Herrer af Flertallet her i Thinget, ikke til dem, som specielt angribe Regjeringen, de egentlige Ordførere, der fordrer, at Regjeringen skal gaa, men til dem, der